

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 231
Бања Лука, 11.3.2008. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за организовани и најтеже облике привредног криминала, састављеном од судија мр Велка Икановића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софија Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М. Д., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама Окружног тужилаштва у Бањој Луци, Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво и браниоца оптуженог Н. Б., адвоката из Б. Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-К-07-000 002-п од 25.6.2007. године, након одржане јавне сједнице вијећа којој су присуствовали Специјални тужилац Горан Гламочанин и оптужени, а у одсуству уредно обавјештеног браниоца оптуженог, донио је дана 11.3.2008 године,

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе Окружног тужилаштва у Бањој Луци, Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво и браниоца оптуженог М. Д. и пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-К-07-000 002-п од 25.6.2007. године, потврђује.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-К-07-000 002-п од 25.6.2007. године оптужени М. Д. оглашен је кривим због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 3. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. У изречену казну урачунато му је вријеме проведено у притвору 9.11.2006. године па до 7.3.2007. године, а на основу члана 99. став 1. и 3. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП) оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 4.106,40 КМ и на име судског паушала износ од 250,00 КМ.

Против те пресуде жалбу је, благовремено, изјавило Окружно тужилаштво у Бањој Луци, Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво, због одлуке о казни, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптуженом изрећи казна затвора у дужем временском трајању.

Благовремено изјављеном жалбом бранилац оптуженог, Н. Б., адвокат из Б. Л., пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, преиначи првостепена пресуда и оптуженог ослободи навода оптужбе или пак исту укине. У одговору на жалбу Специјалног тужиоца бранилац оптуженог предлаже да се ова жалба одбије као неоснована.

На сједници другостепеног кривичног вијећа овог суда Специјални тужилац је изложио садржај своје жалбе, остао код жалбе и приједлога из жалбе, уз приједлог да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Оптужени је остао код жалбе браниоца и датог одговора.

Испитујући првостепену пресуду у оном дијелу који се жалбом побија, а у смислу одредбе члана 312. ЗКП-а, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а жалба браниоца оптуженог види у томе што је изрека побијане пресуде неразумљива, противрјечна сама себи и разлозима пресуде, а пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама.

У погледу чињеничног стања жалба браниоца оптуженог наводи да је побијана пресуда непотпуно и погрешно утврдила чињенично стање, односно да суд није утврдио битне чињенице и околности који би указивале да је оптужени, у договору са С. Г., набавио и посједовао већу количину опреме, материјала и сустанци наводно за производњу синтетичке дроге екстази и да је тиме извршио кривично дјело.

Што се тиче жалбене основе одлуке о казни Специјални тужилац сматра да је прецењен значај олакшавајуће, а потцијењен значај, по тужиоцу бројних отежавајућих околности, што оправдава изрицање казне затвора у дужем трајању.

Није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а на начин да побијана пресуда није дала ваљане разлоге у погледу одлучних чињеница потребних за утврђење чињеничног супстрата у побијаној пресуди, јер су дати разлози о свим одлучним чињеницама и правилно оцијенењени искази у поступку саслушаних свједока, цијенећи при томе и остале доказе прведене у овом поступку управо на начин како то прописује одредба члана 287. ЗКП-а. При томе првостепени суд износи правилну оцјену тих доказа па се супротне тврдње жалбе не могу прихватити.

Наиме, првостепени суд је, цијенећи исказе саслушаних свједока, доведећи их у везу са записником у увиђају, бројним налазима и мишљењима вјештака, записницима о претресу стана и других просторија, потврдама о привремено одузетим и предатим предметима и осталим проведеним доказима, извела правилан закључак да је извршилац овог кривичног дјела оптужени.

Из садржајне и врло исцрпне анализе исказа свједока М. Д.1, С. Г.1, М. Р., З. Б. и посебно Д. Г., датих на главном претресу, несумњиво произилази да свједоци Д., која је начелница у КТЦ Б. Л., Г., Р. и Б., који су овлаштена службена лица у Одељењу за ... познају оптуженог, који је такође запослен у КТЦ Б. Л. и да су сви, укључујући и оптуженог, били на неки начин укључени у рад када је откривено мјесто са опремом, материјалом и супстанцама које се могу употребити за производњу опојне дроге екстази. Према категоричким исказима свједока Г., Р. и Б. оптужени је, као стручњак за наркотике, присуство увиђају којом приликом је дирао пар ту пронађених предмета без рукавица али искључиво за чеп у шта су ови изричито и потпуно сигурни. Свједок М. Д.1, дипл. инжињер хемијске технологије и начелник КТЦ Б. Л., која је на лице мјеста дошла након што је оптужени отишао и присуствовала увиђају, сматра да је пронађена експериментална лабораторија за производњу екстазија и да се покушало да се произведе ова синтетичка дрога обзиром да су пронађене и неке рецептуре за производњу екстазија. И на крају свједок Д. Г., иначе рођени брат С. Г., који је такође оптужен да заједно са оптуженим Д.1 починио горе наведено кривично дјело, потврђује да је десет пута у инкримисаном периоду виђао оптуженог Д.1 да је долазио код оптуженог С. Г. и пар пута да улазе у пушницу, којој је приступ имао само С. и у којој су пронађене опрема, материјал и супстанце које могу да послуже за производњу опојне дроге. Овакав исказ овог свједока поткријепљен је и записником о препознавању од 10.11.2006. године.

Дакле, исказе свједока оптужбе првостепени суд прихвата као изузетно јасне, прецизне, категоричне и логичне, и у битним дијеловима сагласни и потврђени осталим доказима оптужбе. Оваква оцјена прихватљива је и за овај суд.

Овакви искази свједока оптужбе потврђени су објективним доказима оптужбе, а посебно записником о увиђају (пронађена дигитална вага, вакум пумпа, упаривач и друга апаратура која може да се користи за производњу синтетичких дрога и концентрована хлороводична и сумпорна киселина који спадају у групу контролисаних прокуратора), графолошким вјештачењем рукописа пронађених на лицу мјеста којим је утврђено да се ради о рукопису оптуженог Д.1, вјештачењем папиларних линија из кога произилази да три спорна отиска папиларних линија прста, пронађени на лицу мјеста, припадају оптуженом и вјештачењем хемикалија и прибора, такође пронађених на лицу мјеста, према коме хлороводична и сумпорна киселина спадају у групу контролисаних прекуратора, па се оне, као и дијелови прибора и апаратуре, дијелови апаратуре и стаклено посуђе, могу користити за производњу синтетичких дрога.

Чак и докази које је извела одбрана упућују на то да је правилан закључак првостепеног суда да је оптужени починио кривично дјело како се то у изреци побијане пресуде наводи. Наиме, вјештак одбране Р. Ђ. у своме налазу и мишљењу наводи да се опрема – посуђе, нађено на лицу мјеста, може користити за производњу дроге, да се хлороводична и сумпорна киселина могу користити и за производњу синтетичке дроге екстазија, а у нађеним формулама, користећи при томе и формуле са Интернета, може се наћи крајња структура формуле за екстази. Из исказа свједока С. Б. произилази да је он упутио оптуженог С. Г. на оптуженог М. Д. као стручњака, а и из исказа самог оптуженог као свједока да позна оптуженог С. Г., да га је овај „врбовао„ за производњу екстазија, да је код С. Г. био 5 – 7 пута, а једном чак и улазио у пушницу.

Дакле, све што је изнесено у жалбама бранилаца оптужених у погледу мањкавости чињеничне основе побијане пресуде, а код аргументације коју је изнио првостепени суд у својој пресуди, заиста се не може прихватити. На основу проведених доказа првостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице, разјаснивши све битне околности од значаја за правилно пресуђење, а посебно за правну оцјену дјела, па супротна тврдња жалбе браниоца оптуженог није основана. Према томе чињенична и правна основа првостепене пресуде у свему је правилна, а побијана пресуда даје детаљне разлоге правне оцјене радњи оптужених, чињенично стање је и потпуно и правилно утврђено, нема битних повреда одредаба кривичног поступка, па се другачије становиште жалбе браниоца оптуженог не може прихватити.

Испитујући одлуку о кривичним санкцијама у вези са приговорима жалбе Специјалног тужиоца да је изречена казна затвора оптуженом блага и да није примјерена околностима под којима је почињено кривично дјело, а у вези жалбе браниоца оптуженог у смислу члана 314. ЗКП-а, овај суд налази да приговорима жалбе Специјалног тужиоца, у погледу одлуке суда о казни затвора, нема мјеста. Олакшавајуће околности које је првостепени суд нашао на страни оптуженог и на које се позива у образложењу побијане пресуде, при чему побијана пресуда правилно цијени и отежавајуће околности на страни оптуженог, по оцјени овог суда дошле су у пуној мјери до изражаја у изреченој казни затвора од једне године. Изречена казна затвора и по оцјени овог суда, представља потребну мјеру казне да би се остварила сврха кажњавања како у сегменту васпитног утицаја према оптуженом да у будуће не чини кривична дјела, тако и у превентивном дјеловању према другима да не чине кривична дјела.

Ради изнесеног жалбе Окружног тужилаштва у Бањој Луци, Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво и браниоца оптуженог, а на основу одредбе члана 319. ЗКП-а, су одбијене као неосноване и првостепена пресуда потврђена.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић